

Ja no tinc temps i no puc parar!

Un relat de: [Romy Ros](#)

-Hola, Quim, com vas?

-Hola Joan, què tal?

-Què fas ara, a què et dediques?

-Jo bé, molt bé. No t'ho creuràs, estic en un grup d'escolta activa. A partir de les experiències després escrivim un llibre.

-No fotis! Com és això?

-No diuen que a la vida s'han de fer tres coses? Ser pare, plantar un arbre i escriure un llibre... Doncs mira, a mi només em falta el llibre.

-Un llibre?

-Sí, encara no sé com, ni sobre què el faré. Però ho faré!

-Caram, et veig amb molta voluntat!

-Mira, m'he tornat un intel·lectual, només m'interessa tot allò relacionat amb literatura, estudis i natura.

-Oh, doncs no sé si podràs perdre el temps amb mi...

-L'altre dia mateix, vaig anar a una conferència sobre l'estrès i ho estic posant en pràctica, he de dedicar mig hora diària a meditar.

-Quan vulguis quedem per dinar.

-No tinc temps, Joan. Entre la cultura, la meditació, l'escolta activa i la feina que em dona el pa, no em queda temps per res. A més estic fent l'esborrany de la novel·la

-Caram, com t'ho faràs?

-M'hauré de relacionar amb gent important perquè un ha de tenir contactes, si vull publicar.

-Sí, però meditant...

-No creguis! A les classes de meditació hi ha una periodista important que m'obrirà el camí de les editorials, Sílvia Cópulo. Ja hem organitzat una trobada

-Caram, Quim veig que et saps moure com a peix a l'aigua en aquests ambients... Me n'alegro del teu èxit. I per cert, la teva dona i fills?

-Ui, nano, no paro! Ara estic amb una altra parella i tenim un fill petit de dos anys, tot just hem deixat els bolquers... ja veus 55 anys i pare de nou! Ja tinc el carnet de família nombrosa.

-Quim, em deixes de pedra. Quina activitat! Que tinguis molt bon dia.

-Gràcies amic, per cert, em deixes el mòbil per fer una trucada urgent? No sé on he posat el meu!

Romy Ros

29 de febrer de 2020